

No. CvB 2021/05

Het COLLEGE VAN BEROEP van het Nederlands Instituut van Psychologen

heeft de volgende beslissing gegeven naar aanleiding van het hoger beroep van de heer A, wonende te X.

1. De procesgang

1.1 Bij beslissing van 3 februari 2021 (CvT no. 20/23) heeft het College van Toezicht van het NIP de klacht van de heer A, hierna ook te noemen: klager, tegen mevrouw drs. B, lid van het Instituut, wonende te X, hierna ook te noemen: de psycholoog, ongegrond verklaard. Het College van Toezicht heeft de klacht omschreven en met betrekking tot die klacht overwogen zoals is vermeld in zijn beslissing, die aan deze beslissing van het College van Beroep is gehecht en daarvan deel uitmaakt.

1.2 Een afschrift van de beslissing van het College van Toezicht is aan klager en de psycholoog op 1 april 2021 toegezonden.

1.3 Klager is tegen de beslissing van 3 februari 2021 in hoger beroep gekomen bij beroepschrift van 2 april 2021, dat op diezelfde dag (per email) is ingekomen bij de secretaris van het College van Beroep.

1.4 De psycholoog heeft op 18 april 2021 een verweerschrift ingediend.

1.5 Het College heeft de zaak op 24 november 2021 behandeld. De psycholoog was daarbij aanwezig. Klager heeft aangegeven vanwege corona niet aanwezig te willen zijn. Het College van Beroep heeft bij zijn beslissing acht geslagen op alle stukken die op de zaak betrekking hebben.

2. De beoordeling van het hoger beroep

2.1 Naar aanleiding van het beroep overweegt het College van Beroep als volgt.

2.2 Het College van Beroep gaat uit van de feiten zoals deze zijn vastgesteld door het College van Toezicht in de bestreden uitspraak onder II, voor zover deze feiten in hoger beroep niet zijn bestreden.

2.3 Het beroep van klager richt zich tegen het oordeel van het College van Toezicht over de klachtonderdelen 1 en 2. Klager heeft daartoe een aantal gronden aangevoerd.

Klachtonderdeel 1

2.4 Dit betreft het klachtonderdeel dat de psycholoog niet kwam opdagen bij de video-call op 28 oktober 2020. Voor de beoordeling daarvan wordt uitgegaan van de volgende feiten.

Op 12 oktober 2020 heeft de partner van klager contact opgenomen met de psycholoog voor een afspraak voor relatietherapie. Deze afspraak is op 28 oktober 2020 gepland. Op 23 oktober 2020 heeft de partner aan de psycholoog bericht dat zij gezien het oplopend aantal Covid-19 besmettingen het niet gepast vindt om fysiek op het kantoor van de psycholoog af te spreken en dat zij graag de afspraak online laat doorgaan. Op 24 oktober 2020 heeft de psycholoog teruggemailed dat zij het eerste gesprek online kan doen, maar dat ze daarna graag op 1,5 meter en met inachtneming van de regels van het RIVM contact heeft met haar cliënten omdat ze mensen niet kan voelen en zien door een schermpje. De partner heeft hierop geantwoord op 26 oktober 2020 dat het fijn is als de afspraak op deze manier toch door kan gaan.

Op verzoek van de psycholoog heeft de partner op 27 oktober 2020 haar mobiele nummer gemaild.

De psycholoog stelt dat zij voorafgaand aan de afspraak telefonisch contact heeft gehad met de partner en dat zij haar heeft bericht dat haar computer stuk was waardoor de sessie niet door kon gaan.

Het College van Beroep gaat, evenals het College van Toezicht, uit van deze gang van zaken en overweegt als volgt.

Niet is gebleken dat de psycholoog vóór 28 oktober 2020 contact heeft gehad met klager. Voor een behandelend psycholoog in een relatietherapie is van belang dat vanaf het begin sprake is van correcte omgangsvormen en een goede relatie met beide partners. In dat kader is het minder zorgvuldig om te volstaan met het alleen informeren van één partner dat een sessie niet doorgaat. Uit het oogpunt van zorgvuldigheid had het op de weg van de psycholoog gelegen om klager eveneens te informeren om te voorkomen dat er een ongelijkheid in de relatie van de psycholoog enerzijds met één van beide partners anderzijds zal ontstaan. De psycholoog heeft weliswaar in zekere mate onzorgvuldig

gehandeld, maar niet zodanig dat zij verwijtbaar heeft gehandeld in de zin van de Beroepscode, zodat de klacht niet gegrond is.

Klachtonderdeel 2

2.5 Met dit klachtonderdeel verwijt klager de psycholoog dat zij eiste van hem en zijn partner dat zij de Covid 19-maatregelen van de overheid naast zich neerlegden en fysiek aan de therapie zouden deelnemen.

Op 3 november 2020 heeft de psycholoog teruggemailed dat ze graag de medewerking wil van klager en zijn partner op haar voorstel voor relatietherapie wat betreft de eerste keer online en vervolgens afspraken in de therapiekamer volgens de richtlijnen van het RIVM. Zij heeft daarbij vermeld dat zij snapt dat de partner en klager dit niet willen en dat het dan goed is met een andere therapeut af te spreken. De psycholoog heeft hieraan de volgende opmerking toegevoegd: "Ik werk graag met iemand tegenover mij en dat ik jullie goed kan zien en 'voelen'. Maar vrijheid blijheid en ik hoor graag jullie idee-beslissing."

Uit de mail kan niet worden afgeleid dat de psycholoog eiste dat klager en zijn partner zouden komen. Wel wordt de indruk gewekt dat fysieke aanwezigheid een voorwaarde is voor de relatietherapie van klager en zijn partner. De psycholoog mag een dergelijke voorwaarde, die niet in strijd was met de op dat moment geldende RIVM-richtlijnen, stellen. Echter, het gebruik van de woorden "vrijheid blijheid" doet naar het oordeel van het college geen recht aan de drempels die mensen overgaan voordat zij besluiten in behandeling te gaan. Door het gebruik van de woorden "vrijheid blijheid" lijkt de psycholoog met dat gegeven te lichtzinnig om te gaan. Daarbij komt dat het gebruik van deze woorden in de situatie van een pandemie, waarin iedereen in meer of mindere mate van vrijheden is beroofd, onhandig is en gemakkelijk verkeerd kan worden opgevat. Het is raadzaam in de context van een professionele relatie, ter voorkoming van misverstanden, om zakelijk te communiceren. Echter dit handelen van de psycholoog is niet zodanig verwijtbaar dat dit leidt tot een gegrond klachtonderdeel.

2.6 Samengevat deelt het College van Beroep op grond van de schriftelijke stukken en de mondelinge behandeling het oordeel van het College van Toezicht dat de klachtonderdelen 1 en 2 ongegrond zijn.

3. Beslissing

Het College van Beroep, op vorenstaande gronden beslissende,

1. verklaart het beroep ongegrond;

2. bevestigt de beslissing van het College van Toezicht van 3 februari 2021.

Aldus gewezen te Utrecht op 19 januari 2022 door mr. P.E.M. Messer-Dinnissen, voorzitter, dr. A.M.L. Collot d'Escury, prof. dr. F. Koenraadt en dr. S.M. van Es en mr. S.S. van Gijn, secretaris.

De voorzitter,

De secretaris,

w.g. Mevr. mr. P.E.M. Messer-Dinnissen

w.g. Mevrouw mr. S.S. van Gijn